

Gyerek, kamasz, felnőtt

Mit üzennek a testünkből jövő kellemes
és kellemetlen jelzések?

D1 AMI A SZÍVEDET NYOMJA – SVÉD GYEREKVERSEK

a) Ingrid Sjöstrand: Meg ne próbáld!

Meg ne próbáld!
mondja apu,
és nagyon szigorúan néz rám.
És egész testem reszket,
és már úgy érzem, gyáva vagyok,
ha meg nem próbálom.

b) Ingrid Sjöstrand: Mamának este nincs ideje

Mamának este nincs ideje
a gyerekre,
és a papa, ő is rosszul áll idővel,
és a nővérem,
neki aztán semmi ideje taknyos
kölykökre.

A könyvtáros néninek
nincs ideje beszélgetni velem,
mert annyian jönnek könyvért.
Csak a részeg, öreg bácsinak
a könyvtár előtt,
annak van ideje beszélgetni
a gyerekekkel.
Még jó, hogy a részeg, öreg bácsira
nincs ideje senkinek se.

c) Ingrid Sjöstrand: Anyuban azt nem bírom

Anyuban azt nem bírom,
hogy mindenre tud mondani
valami okosat.
Ha azt mondom,
hogy minden olyan unalmas,
hogy semmi kedvem suliba menni,
hogy utálok Kerstint,
hogy szorít az új trikóm,
ő már mondja is,

hogy majd megjön a kedvem,
hogy tegnap még szerettem Kerstint,
és hogy vegyek föl másik trikót!
Az ember még csak nem is unatkozhat
nyugodtan.

d) Ingrid Sjöstrand: A felnőttek furcsák néha

A felnőttek
furcsák néha.

Azt hiszik,
elég összeterelni
két „alkalmas korú” gyereket,
és a két gyerek
automatikusan jó haver lesz.

Szeretném összeterelni
papát
találomra egy „alkalmas korú”
bácsival
és megnézni, összehaverkodnak-e
– biztosan nem akarna
engem se többé öszeterelni
Ulla-Gullával például.
Sokkal szívesebben játszom
Lill-Parával,
pedig Lill-Para kis tökmag,
de ugyanazt szereti
és ugyanazt utálja, mint én
– Ulla-Gullát például.

e) Siv Widerberg: Sóderparti

Daniel,
Aki az osztályunkba jár,
a vacsorát Sóderpartinak hívja.
„Sódert esztek vacsorára?”
kérdeztem egyszer
(mert szerintem ez a
Sóderparti

Olyan lükén hangzik.)
„Frászt!” mondta Daniel,
„húst eszünk,
és mindenki nyomhatja a sódert,
és senki se mondja,
hogy fogd be a szád,
és mindig kipakolhatod,
ami a szívedet nyomja”
mondta Daniel, és nevetett.

Mégis lükén hangzik, hogy
Sóderparti.
De Ami a Szívedet Nyomja, az már
Igen!
Nálunk csak olyan közönséges
Vacsora van.

f) Siv Widerberg: Mónáéknál

Mónáéknál
Úgy beszélnek a gyerekekkel,
Mintha nagy volna.
„Mit gondolsz?” kérdik
– Móna papája meg a mamája –
„Mit gondolsz?
Szerinted hogy lenne jobb?
Szerinted hogy kéne csinálni?”
Azután:
„Értem.
Azt mondod?
Lássuk csak.
Tényleg, tökéletesen igazad van!”
Vagy:
„Nem, azt hiszem
ebben tévedsz...”

Szeretném, ha Mónáéknál –
Nálunk lenne.

g) Siv Widerberg: Jó, ha nővére van az embernek

Hurrá, van nővérem,
aki mindent tud.

Hurrá, van nővérem,
aki mindent jobban tud.

Hurrá, van nővérem,
aki mindig nagyobb.

Hurrá, van nővérem,
aki mindenben az első.

Hurrá, hurrá, hurrá,
mert a nővéremnek,
aki három évvel idősebb,
egy éven át mindent megtettem, amit
akart,

különben
egész biztosan
beárult volna a mamának,
hogy az utcán egy néni után
azt kiabáltam, VÉN BOSZORKÁNY.

D2 TÜKRÖM ELŐTT

Január 15. csütörtök

...Ma korán lefekszem, és Pandorára gondolok, és megcsinálok a gerincnyújtó gyakorlatokat. Két hete nem nőttem semmit. Ha ez így megy tovább, törpe maradok.

Amennyiben szombatig nem múlik el a pattanásom, orvoshoz fordulok.

Nem élhetek így, mindenki állandóan engem bámul.

Március 12. kedd

Arra ébredtem, hogy tele van az egész arcom hatalmas, vörös pattanásokkal. Anya szerint az idegességtől van, de én meg vagyok győződve róla, hogy a nem kielégítő táplálkozás az oka. Az utóbbi időben túl sok zacskós vacakot ettünk. Talán allergiás vagyok a műanyagra...

Március 15. vasárnap

...A pattanásaim olyan szörnyűek, hogy írni sem bírok róluk. Mindenki rajtam fog röhögni a suliban.

A vasálarcos embert olvasom. Pontosan tudom, hogy érzi magát.

Április 2. csütörtök

...Végre 14 éves vagyok! Este alaposan megnéztem magam a tükörben, és azt hiszem, bizonyos fokú érettséget fedeztem föl. (Nem számítva a rohadt pattanásokat.)

Július 17. péntek

Édes szerelmem holnap búcsút int Albion (Anglia) partjainak... Ha a szerelmemmel bármi történne, soha többé nem tudnék mosolyogni. ...

Július 19. vasárnap

Ágyban maradtam, és Tunéziát bámultam a térképen.

Július 20. hétfő

Még nem kaptam lapot a szerelmemtől.

November 5. csütörtök

Dr. Gray szerint a hanghibám pusztán „kamaszkori mutálás”. Ez a Gray mindig rossz kedvében van.

Elvárta volna, hogy eltámolyogjak a rendelőjébe, és sorba álljak a bacilusokkal teli várószobájában! Azt mondta, odakint kéne hancúroznom a velem egykorúakkal és ünnepi máglyát építeni. Azt feleltem, túl öreg vagyok az ilyen pogány rítusokhoz. Erre ő azt mondta, hogy negyvenhét éves, és még mindig nagyon élvezzi a máglyarakást.

Negyvenhét! Így már minden világos. Nyugdíjazni kellene.

Sue Townsend: *A 13 és 3/4 éves Adrian Mole titkos naplója*. Budapest, Móra, 1989.

